

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی کیفیت بسیج سیاسی در گفتمان امام خمینی و گفتمان های رقیب در جریان انقلاب اسلامی ایران

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه سیاسی در اسلام، دوره 1، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسنده:

امین نواختی مقدم - استادیار علوم سیاسی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

انقلاب اسلامی ایران نتیجه فوران نیروهای نهفته در بستر سیاسی- اجتماعی ایران است که دس تکم از دوران مشروطیت انباشت خود را آغاز کرده بود. این انقلاب بدون رهبری بی بدیل و فرهنگد امام به نتیجه نمی رسید. نوشتار پیش رو در پی ارزیابی و واکاوی مبانی رهبری و مدیریت امام بر جریان انقلاب اسلامی و دگرسازی و خصومت سازی آن با گفتمان های رقیب، لیبرال (ملی- مذهبی) و چپ است. بر پایه فرضیه موجود، کیفیت کاربست عناصر سیاسی، اجتماعی و گفتمانی در اندیشه و عمل سیاسی امام به گونه ای بوده که توانسته در سایه به حاشیه رانی گفتمان های همآورد و برجسته سازی گفتمان خودی، بیشترین حد از قابلیت دسترسی و اعتبار را برای آن فراهم آورده و گفتمان سیاسی اسلام گرا، همخوان با خوانش ایشان را به عنوان گفتمان هژمون در جریان انقلاب اسلامی معرفی نماید. بر این پایه، گفتمان امام در فرآیند انقلاب اسلامی در امر بسیج سیاسی مردم و تحقق انقلاب از گفتمان نخبه گرای گروه ها و روشنفکران نهضت ملی و چپ، به دلیل استحکام گفتمانی و تطبیق با شرایط اجتماعی و گرایش های فکری و عقیدتی مردم و سابقه تاریخی و وجود نهادهای قدرتمند مذهبی نقش بارزتری را ایفا کرده است.

کلمات کلیدی:

گفتمان سیاسی، بسیج سیاسی، انقلاب اسلامی ایران، امام خمینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/752854>

